

—Би съзиждането и да се изложа на слънцето и да се ползвамъ отъ неговите лъчи? Това не е ли богатство? Кой е богатъ човѣкъ? Може ли да се нарече богатъ този, който има пари, но е хилавъ, парализиранъ, та трѣбва други да го изваждатъ на слънце? Какво му струватъ пълните съ пари кесии? Какво му струватъ тогава пълните съ жито житници? Богатъ ли е този човѣкъ? Не, сиромахъ е той. Кое е за предпочитане въ този случай: да си бѣденъ, но здравъ, или богатъ и боленъ? И сиромахътъ може да бѫде парализиранъ, хилавъ и да каже: Господъ ме направи сиромахъ. Не вѣрвайте въ това! Богъ не прави хората нито сиромаси, нито богати. Ние сами ставаме богати и сиромаси. Това сѫ положения само на земята. Туй, което Богъ прави съ насъ е, че Той ни изпълва съ своята Любовъ и иска да живѣемъ, да бѫдемъ Нему подобни. Любовъта Му се внася въ насъ като единъ великъ законъ и ражда доброто. Слѣдъ това, като слѣземъ ние на земята, доброто става условие, основа, за да се прояви човѣшката интелигентностъ, човѣшкия умъ. При тази интелигентностъ по-нататъкъ можемъ да използваме благата, които сѫществуватъ на земята.

И тъй, нѣма да ставате богати, нѣма да ставате сиромаси, тъ сѫ относителни положения, съ които